

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 19-01-22968 תחנת יאח"ה - יחידה ארצית לחקירות הונאה נ' .

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה

המבקשת: תחנת יאח"ה - יחידה ארצית לחקירות הונאה

נגד

- המשיבים:
1. אפרים נוה
 2. הדס שטייף
 3. אתי כרייף

ב"כ הצדדים:

ב"כ המבקשת: עו"ד מאיה חדד, עו"ד קובי דוידוביץ', עו"ד חנה לנדאו, עו"ד אלירן אשכנזי.
 ב"כ המשיב 1: עו"ד גיא רוה, עו"ד בעז בן צור
 ב"כ המשיב 3: עו"ד עמית חדד, עו"ד נועה מילשטיין, עו"ד סוזנה יעקבי

החלטה

1. לפניי בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט ובקשה מקבילה לצמצום צווי איסור הפרסום. במסגרת תגובתה לבקשות השונות, הצטרפה המדינה לבקשת המשיב 3 (הגב' אתי כרייף) לצמצום היקף צווי איסור הפרסום.
2. ברקע הבקשות השונות, הליכים אזרחיים שמתנהלים בין הצדדים. לפי הטענה, הצדדים השונים עשו ועוד יעשו שימוש באותם חומרים החוסים תחת צווי איסור הפרסום וזאת תוך הפרת הצווים. ואכן, מקובלת עליי הטענה לפיה ניהול ההליך המשפטי האזרחי על-ידי הצדדים השונים מחייב שימוש בחומרים מתיק החקירה במהלכו נאספו חומרים שונים בחקירת המשטרה את האירוע בכללותו.
3. המשיב 2 (הגב' הדס שטייף) טוענת להפרת צווי איסור הפרסום ומבקשת צווי נגד המשיבים האחרים לפי פקודת ביזיון בית משפט. לטענתה, צירוף חומרים שונים כנספחים לכתב התביעה שהוגשה על-ידי משיב 3, מהווה פרסום בניגוד לצווי איסור הפרסום הקיימים בתיק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 19-01-22968 תחנת יאח"ה - יחידה ארצית לחקירות הונאה נ' .

4. המשיבים 1 ו-3 טוענים שאין בשימוש (חוקי) שנעשה בחומרים במסגרת הליך משפטי כדי הפרה של צווי איסור הפרסום, אך למען הזהירות, התבקשתי להורות על צמצום צווי איסור הפרסום לצורך מימוש זכות התביעה והפנייה לערכאות של המשיבה 3.
5. לאחר קיום דיון במעמד הצדדים, ולאחר ששמעתי את דברי באי כח הצדדים, הגעתי למסקנה שהפערים בין הצדדים, רובם, מצומצמים למדי. למעשה, קיימת הסכמה בין הצדדים, למעט המשיב 1, שנדרשת החלטה שיפוטית על מנת להתאים את צווי איסור הפרסום במטרה לאפשר קיום הליך משפטי נאות בתביעות האזרחיות שהוגשו.
6. במהלך הדיון עלו נושאים שאינם רלוונטיים לגבולות צווי איסור הפרסום והם למעשה חורגים מהדיון, וזאת בנושאים של גילוי חומרי חקירה בהליכים האזרחיים, התייחסות לחומרים שלא הותרו בעיון אף במסגרת החקירה בפלילית עצמה, ונושאים נוספים שקשורים בהליכים אלו. לא אתייחס לטענות הצדדים בהקשרים אלו, ואצטמצם לשאלת הצורך בשינוי גדרי צווי איסור הפרסום אך ורק בהיבט של התיקים האזרחיים התלויים ועומדים.
7. לאור הפערים המצומצמים בין הצדדים בכל הנוגע לשאלת הצורך בצמצום צווי איסור הפרסום, בהחלטה מיום 20.11.22, הצעתי לצדדים להתכנס לנוסח מוסכם לצמצום צווי איסור הפרסום "כאשר הדברים מכוונים אך ורק להליך האזרחי כדי לשרת את התכלית של התדיינות אפקטיבית ועניינית" בין הצדדים מבלי שצו איסור הפרסום ירחף כחרב מעל ראשם.
8. ביום 28.11.22 הוגשה הודעה מוסכמת מטעם המדינה והמשיבה 2 והסכמה מטעם המשיבה 3 בצירוף הסתייגויו. באותה הודעה הוצע נוסח מוסכם כאמור. לאחר שעיינתי בנוסח המוסכם אומר שהוא מקובל עליי ויינתן לו תוקף של החלטה, כאשר גם ההסתייגויות של משיבה 3 מקובלות עליי. ברור שאין בהחלטתי כדי לפגוע חלילה בהחלטות שניתנו על-ידי המותבים בהליכים האזרחיים בבית המשפט המחוזי.
- להלן נימוקיי:
9. ראשית, עליי להבהיר שהרציונל והתכלית שבצווי איסור הפרסום נועדו מלכתחילה למנוע פגיעה עודפת בעיקר במשיבים 1 ו-3, אך גם בצדדים שלישיים. מכאן, שצווי איסור הפרסום לא נועדו לפגוע בזכויותיהם של המשיבים 1 ו-3 לפנייה לערכאות ולניהול הליך ענייני ואפקטיבי לפי בחירתם. עם זאת, מקובל עליי שיש להקפיד על צווי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 19-01-22968 תחנת יאח"ה - יחידה ארצית לחקירות הונאה נ' .

איסור הפרסום על מנת למנוע פריצת גבולות והפרה סלקטיבית של הצווים וזאת במטרה לשמור על הוודאות והיציבות בין השאר לצורך הגנה על זכויותיהם של המשיבים עצמם וצדדים שלישיים.

10. אדרש בקצרה ממש למחלוקת המשפטית האם צווי איסור פרסום מונעים שימוש בחומרים במסגרת הליך משפטי. באופן כללי, אומר כי קיימות גישות שונות בפסיקה, אך מקובל עליו שהזרם המרכזי בפסיקה מצדד בקביעה לפיה על בית המשפט שנתן את צווי איסור הפרסום להתייחס לסוגיה זו על מנת למנוע אי בהירות וטשטוש גבולות ולמען קיום ודאות משפטית.

11. מכאן, שנכון לשיטתי להידרש לצורך בהתאמת צווי איסור הפרסום על מנת לאפשר מימוש זכות התביעה של המשיבים 1 ו-3 ובכך למנוע טענות מיותרות. מנגד, ועל מנת לצמצם את הפגיעה במשיבים עצמם או בגורמים שלישיים, יש להבהיר כי ההתאמה מכוונת אך ורק להליכים האזרחיים ואיננה חורגת בשום אופן מההתדיינות עצמה. בעניין זה בית המשפט המחוזי הוא המוסמך לדון באמצעים הנדרשים למניעת הפרת צווי איסור הפרסום במסגרת ובמהלך ההליכים האזרחיים שם.

12. אין צורך להרחיב בדבר חשיבות זכות היסוד החוקתית לפנייה לערכאות. צווי איסור הפרסום נועדו לשרת תכלית שונה כאמור. ככלל, צווי איסור הפרסום לא נועדו להוות מכשול דיוני בפני הזכות לפנייה לערכאות. מכאן, שיש להסיר מכשולים על מנת לקדם התדיינות עניינית ואפקטיבית בהליכים האזרחיים.

13. בהינתן ההבנה שצמצום צווי איסור הפרסום מתייחס אך ורק להליכים האזרחיים, אני סבור שהפגיעה בזכויותיהם של המשיב 1, המשיבה 3, וצדדים שלישיים היא מצומצמת, אם בכלל. כאן המקום לציין, כי סוגיות גילוי חומרי חקירה במסגרת ההליך האזרחי איננה מעניינו של ההליך שלפניי, והדיונים בנושא זה יתקיימו מן הסתם בהליכים האזרחיים בבית המשפט המחוזי.

14. אבהיר עוד כי החלטתי זו מתייחסת לחומרים בהם הותר העיון במסגרת ההחלטה המקורית של בית משפט זה (כבי הנשיא אביחי דורון) כך, שהחלטה זו מתייחסת אך ורק לחומרים שהותרו לעיון היחידה החוקרת במסגרת צו החיפוש המקורי שניתן. כמו כן, מקובלת עליו ההחלטה הנוספת שאין בהסכמת הצדדים "כדי לגרוע מטענות העומדות לצדדים בהליך האזרחי בעניין גילוי, עיון ושימוש במסמכים מתיק החקירה".